

Den engelske kirkeleder Neil Hudson underviste på en inspirationsdag i Aarhus, som Evangelisk Luthersk Netværk stod for. Neil Hudson har erfaret, at det tager år at omstille kulturen i en kirke til, at alle har fanget ideen med at leve som kristen 24-7.

Jeg le

Engang kæmpede engelske Neil Hudson med det, han nu inspirerer kirker til: At leve som helhjertede kristne

Af Anette Ingemansen
Interview

Den engelske kirkeleder Neil Hudson er optaget af at inspirere kristne fællesskaber til at leve et helhjertet kristenliv. Derfor var han i slutningen af september i Danmark, hvor han underviste på en kirkeinspirationsdag, arrangeret af Evangelisk Luthersk Netværk (ELN).

Han ser en klar sammenhæng mellem hans fokus på at være kristen 24-7 og den måde, han selv blev en personlig kristen.

»Jeg levede to forskellige liv, og en dag stødte de to verdener sammen. Jeg stod med udfordringen, om jeg ville være kristen på fuld tid. Nu forsøger jeg at inspirere kristne til ikke at have et skel mellem et privat og et offentligt liv, men at leve et helhjertet kristent liv. Som Jesus' discipel er det enten det hele eller ingenting,« fortæller Neil Hudson, der ud over at være kirkeleder i en kirke i Salford arbejder ved »The London Institute for Contemporary Christianity« (LICC).

Fotos: Anette Ingemansen

Levede et dobbeltliv

Det er et institut, som opmuntrer kirker til at være fællesskaber, hvor man hjælper hinanden med at leve som kristne i alle de sammenhænge, man færdes i.

Da jeg blev afsløret

Neil Hudson er opvokset i Frelsens Hær, og som ung var han involveret i kirkens liv på forskellig måde. Ved siden af levede han et helt andet liv med venner og skole.

»Som mange andre teenagere ville jeg ikke, at de to verdener skulle mødes. Jeg var to vidt forskellige personer, alt efter om jeg var i kirken eller sammen med vennerne,« fortæller englænderen. Han havde en onkel, der var med i ledelsen af Frelsens Hær på landsplan. Onklen blev kontaktet af BBC, et landsdækkende tv-selskab, om han kendte to unge fra Frelsens Hær, som ville være med i et ungdomsprogram, der skulle vises på landets skoler.

»Jeg sagde ja til at medvirke, for så ville jeg få ti pund og evig berømmelse,« fortæller Neil Hudson og griner højt.

Nogle måneder senere blev ungdomsprogrammet vist på hans skole, uden at han vidste det. Som så mange gange før var skolens ældste elever samlet i foredragssalen fredag eftermiddag, og de skulle se en film, som var relevant ind i undervisningen.

»Jeg sad på bagerste række, og pludselig tonede jeg frem på skærmen og talte om Jesus og min kirke. Det var forfærdeligt,

og jeg tænkte: Gud, gør noget! Da jeg efter filmen forlod lokalet, kom en ven hen og trak mig ærmet: 'Du tror da ikke på alt det?' Tiden stod ligesom lidt stille, og jeg trak vejret dybt ind, og så sagde jeg til ham: 'Jo, jeg tror faktisk på det',« fortæller han.

»I det øjeblik jeg offentligt identificerede mig med Jesus, blev mit liv vendt rundt, og jeg fandt ud af, at jeg ikke længere kunne leve to liv, men at hele mit liv tilhørte ham.«

Vennen, der havde opsøgt ham efter tv-programmet, var nogle uger senere til et evangeliserende møde, hvor han kom til tro.

»Sammen lavede vi en kristen gruppe på skolen,« siger Neil Hudson, der satte alt ind på at være en dedikeret Jesusdiscipel.

Et troværdigt liv

Men det var sværere, end han lige havde regnet med.

»Jeg forsøgte at leve, som Jesus ville have gjort i mødet med fester, alkohol, forhold og sex. Det var ikke nemt, og nogle ting måtte jeg lære på den hårde måde,« forklarer englænderen. »I den proces blev jeg opmærksom på, hvor meget Gud elskede mig, og jeg fik lyst til at læse i Bibelen. Den greb mig, og jeg forsøgte at leve dens budskab ud.«

Samtidig begyndte han at arbejde i en kirke, hvor han blev leder i ungdomsarbejdet. Hurtigt gik det op for ham, at der

fulgte et ansvar med, når han stod i spidsen for en gruppe unge.

»Jeg blev opmærksom på, at det var vigtigt at leve et troværdigt liv, for de unge kiggede efter, hvordan andre kristne levede,« siger Neil Hudson, der er noget af en bogorm. Han læste stakkevis af kristne bøger om Jesus, om at forsvare troen og om det kristne liv.

Det kristne fællesskab i kirken var også med til at forme ham.

»Der er nogle mennesker, som har fulgt mig gennem alle årene, og som har bedt for mig. Flere af dem kom hen til mig og fortalte mig, når jeg trådte ved siden af. De sagde tingene på en venlig måde uden at dømme mig,« forklarer englænderen.

Kirke på en anden måde

I nogle år arbejdede Neil Hudson på fuld tid i kirken. Han ville, at kirken skulle vokse, så han satte en masse initiativer i gang.

»Jeg arbejdede meget hårdt, for at det skulle lykkes. Efter syv år var jeg helt brændt ud, og der var ikke kommet ret meget ud af anstrengelserne,« fortæller kirkelederen, der droslede lidt ned i kirken og begyndte at undervise på et teologisk fakultet. Han havde god tid til at overveje, hvordan man kunne ændre forholdene i hans hjemkirke.

»Jeg blev overbevist om, at vi måtte lave kirke på en anden måde. Så faldt jeg over idéen om at leve som helhjertet krist-

ne. Jeg fandt ud af, at når vi for eksempel havde bedemøder i kirken, så bad vi for alt det, kirken gjorde, men vi bad ikke for folks arbejdspladser. Vi bad, når vi sendte folk ud i missionsopgaver, men vi bad ikke for folk, der skiftede job. Vi opmuntrede mennesker til at være frivillige i kirkens børne- og ungdomsarbejde, men vi havde aldrig bedt for lærerne i begyndelsen af et skoleår.

Pludselig blev det meget synligt, hvad vi kunne gøre anderledes, så jeg begyndte at handle på en anden måde,« forklarer Neil Hudson. Sammen med kirkens øvrige ledere gik han i gang med ændre på kulturen i kirken. Men det skete ikke lige fra den ene dag til den anden.

»Det tog år, før det gik op for folk, hvad det var, vi ville. Vi ønskede, at det skulle gå op for alle i menigheden, at det er der, hvor du er, at Gud ønsker at bruge dig først. Der kan måske også være brug for din hjælp i kirken, men det kommer

på andenpladsen på prioriteringslisten,« siger kirkelederen.

»Efter nogen tid begyndte vi at se Gud bruge mennesker, og hvad der er endnu vigtigere: Mennesker begyndte at tro på, at Gud kunne bruge dem.«

Hjælp til selvhjælp

Neil Hudson blev ansat på LICC i London og begyndte at arbejde mere systematisk med, hvordan man kan opmuntre kristne til at leve et helhjertet kristenliv. Han lavede en del research blandt kirker i England, og skrev en bog om emnet. Nu bruger han tid på at inspirere kristne fællesskaber til at leve som kristne der, hvor de er. Han gør det ud fra princippet »hjælp til selvhjælp«.

»Når jeg holder kurser i kirker, så kommer jeg ikke med svarene og siger, at det er sådan, de skal gøre. Det er meget vigtigt for mig at opmuntre kirkeledere til selv at arbejde med, hvordan det ser ud i deres

kirke, og hvad de kan gøre for at opmuntre hver enkelt til at leve et helhjertet kristenliv,« forklarer Neil Hudson.

»Jeg prøver at inspirere kirkeledere til at forestille sig, hvordan det ville blive i deres kirke, hvis hver enkelt medlem levede et kristenliv 24-7.« ■■

imt.dk/links

Find link til Neil Hudsons foredrag på imt.dk/links

130 deltagere fra forskellige menigheder i Danmark blev ved inspirationsdagen i Aarhus opmuntret til at leve et helhjertet kristenliv.

